

Styrelsen for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Att. 18-produktionsdyr@fvst.dk

Deres j.nr. 2025-43608.

Den Danske Dyrlægeforenings høringssvar til høring om udkast til bekendtgørelse om uddannelseskrav for den besætningsansvarlige for landbrugsmæssigt hold af grise, malkekvæg og æglæggende høner samt for medarbejdere i sobesætninger.

DDD takker for muligheden for at afgive høringssvar, og har følgende kommentarer til høring om udkast til bekendtgørelse om uddannelseskrav for den besætningsansvarlige for landbrugsmæssigt hold af grise, malkekvæg og æglæggende høner samt for medarbejdere i sobesætninger.

DDD støtter formålet om at styrke dyrevelfærden gennem øget uddannelse og kompetencer hos de personer, der har ansvaret for den daglige pasning og overvågning af dyr. Vi mener imidlertid, at uddannelseskravet bør udformes bredere og mere funktionsbaseret, end det der lægges op til i udkastet.

Uddannelseskravet bør omfatte medarbejdere med ansvar for den daglige pasning af dyr i alle større husdyrproduktioner

DDD mener, at uddannelseskravet bør omfatte både besætningsansvarlige og medarbejdere med et reelt ansvar for den daglige pasning og overvågning af dyr i alle større husdyrproduktioner ikke kun i sobesætninger.

I moderne husdyrproduktion varetages den daglige observation af dyr, håndtering af syge dyr, behandlinger og registreringer i høj grad af medarbejdere. Det gælder ikke alene sobesætninger, men også f.eks. malkekvægs-, slagtekalve- og slagtekyllingeproduktioner, samt erhvervsmæssige besætninger med får og geder. Mink har sin egen bekendtgørelse, som også indeholder bestemmelser om uddannelse, og kunne eventuelt også omfattes her.

Set fra et dyrevelfærdsperspektiv finder DDD ikke, at det er fagligt begrundet alene at stille uddannelseskrav til medarbejdere i sobesætninger.

Hvis formålet med bekendtgørelsen er at styrke dyrevelfærden gennem øgede kompetencer hos de personer, der har den daglige kontakt med dyrene, bør uddannelseskravet udformes efter medarbejdernes funktion og ansvar frem for den enkelte produktionsgren. Vi ser gerne, at kravet gælder medarbejdere med et varigt ansvar for pasning og overvågning af dyr, mens det efter vores vurdering ikke er nødvendigt at stille samme krav til skoleelever, praktikanter eller andet løst tilknyttet personale.

Kompetenceudvikling bør ikke være en engangsuddannelse

Bekendtgørelsen stiller krav om en grunduddannelse, men ikke om løbende efteruddannelse. Udviklingen inden for dyrevelfærd, sygdomshåndtering, biosikkerhed og teknologi går hurtigt. Derfor bør det overvejes, om der også skal stilles krav om løbende (f.eks. årlig) kompetenceudvikling, så medarbejdere og besætningsansvarlige kan følge den faglige udvikling.

Overgangsordning og frist for kursusgennemførelse

Bekendtgørelsen betyder, at to medarbejdere med samme arbejdsopgaver kan være omfattet af forskellige regler alene afhængigt af deres ansættelsestidspunkt. Der bør etableres en form for overgangsordning, så medarbejdere med tilsvarende funktioner opnår samme kompetenceniveau. Der bør desuden fastsættes en tydelig frist for, hvornår kurset senest skal være gennemført. DDD foreslår, at alle medarbejdere, som er ansat på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden, skal have gennemført kurset senest tre år efter ikrafttrædelsen, mens nyansatte skal gennemføre det hurtigst muligt.

Fysisk undervisning og praktisk afprøvning af kompetencer bør prioriteres

DDD lægger stor vægt på, at så stor en del af uddannelsen som muligt gennemføres som fysisk undervisning. Ved fysisk undervisning er der bedre mulighed for at vurdere, om deltagerne rent faktisk tilegner sig stoffet og får det størst mulige udbytte af undervisningen. Samtidigt noteres det, at bekendtgørelsen lægger op til undervisning og en skriftlig prøve, men ikke stiller krav om, at deltagerne demonstrerer praktiske færdigheder. Hvis formålet er at forbedre dyrevelfærden, bør det overvejes, om visse praktiske kompetencer også bør indgå i uddannelsen og/eller prøven.

Dyrlæger bør spille en central rolle

Vi mener, at dyrlæger er oplagte undervisere, både fordi de har den nødvendige faglige viden og fordi undervisningen bliver tæt koblet til den praktiske hverdag i besætningerne.

Biosikkerhed bør prioriteres højere

Efter de seneste års erfaringer med smitsomme husdyrsygdomme og det øgede fokus på biosikkerhed som følge af Animal Health Law (AHL) mener DDD, at biosikkerhed bør være et selvstændigt og centralt element i uddannelsen. Biosikkerhed er en grundlæggende forudsætning for både sundhed, velfærd og smittespredning.

Evalueringsordningen

Hvordan skal ordningen efterfølgende skal evalueres? Når formålet er at styrke dyrevelfærden, bør man også tage stilling til, hvordan effekten af uddannelseskravet skal vurderes, og hvordan indholdet løbende kan udvikles.

DDD anbefaler samlet set:

- at uddannelseskravet gælder alle større dyrehold uanset dyreart, med relevante og proportionale tærskelværdier,
- at kravet omfatter både besætningsansvarlige og medarbejdere med et reelt og varigt ansvar for den daglige pasning og overvågning af dyr,
- at der stilles krav om løbende kompetenceudvikling, så uddannelsen ikke alene bliver en engangsindsats,
- at der etableres en overgangsordning for allerede ansatte, så medarbejdere med samme funktion som udgangspunkt mødes af samme kompetencekrav, og at der i den forbindelse fastsættes en tydelig frist for kursusgennemførelse, f.eks. senest tre år efter bekendtgørelsens ikrafttræden,
- at en omfattende del af uddannelsen gennemføres som fysisk undervisning, samt at uddannelsen ikke alene afsluttes med en skriftlig prøve, men også indeholder en relevant afprøvning af praktiske kompetencer,
- at dyrlæger spiller en central rolle i undervisningen,
- at biosikkerhed prioriteres som et selvstændigt og centralt emne, og
- at ordningen evalueres efter en fastlagt periode, så det kan vurderes, om uddannelseskravet styrker dyrevelfærden efter hensigten, og om uddannelsens indhold bør justeres.

Med venlig hilsen

Den Danske Dyrlægeforening